

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

08 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii:

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

examinînd cererea de revizuire înaintată de Primăria satului Suruceni și Consiliul local Suruceni, raionul Ialoveni, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Primăriei satului Suruceni și Consiliului local Suruceni împotriva SA „Pescăruș-Dănceni”, SRL „Victoriaș”, intervenienți accesorii – Agenția „Apele Moldovei” și Agenția Relații Funciare și Cadastru, cu privire la declararea nulității titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, a titlurilor de stat de folosință separată a apelor și a contractului de vânzare-cumpărare din 12.06.2006, încheiat între SA „Pescăruș-Dănceni” și SRL „Victoriaș”,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 iulie 2012,

C O N S T A T Ă :

La 18.05.2011, Primăria s. Suruceni s-a adresat Curții de Apel Economice cu o cerere de chemare în judecată a pîrîtelor - SA „Pescăruș-Dănceni”, SRL „Victoriaș” și a intervenienților accesorii - Agenția „Apele Moldovei”, Agenția de Stat Relații Funciare și Cadastru, solicitînd declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare încheiat între SA „Pescăruș-Dănceni” și SRL „Victoriaș” la 12.06.2006, recunoașterea nulității titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren, cu numere cadastrale 5530302990, 5530302991, 5530103372, și a titlurilor de stat de folosință separată a apelor, nr. 01.117 și nr. 01.119.

În motivarea acestor pretenții, reclamanta a relatat următoarele circumstanțe de fapt:

1. Prin decizia Consiliului local Suruceni nr. 2 din 06.02.1995, a fost instituit dreptul de folosință al Întreprinderii piscicole Ialoveni asupra heleşteurilor nr. 1 și nr. 2, aflate în proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale;

2. SA „Pescăruș-Dănceni”, succesoare în drepturile Întreprinderii piscicole Ialoveni, a refuzat să efectueze plăți pentru exercitarea dreptului de folosință asupra obiectivelor acvatice menționate, motiv pentru care Primăria satului Suruceni a încheiat un contract de locațiune în privința acestora cu SRL „Iazul Boieresc”;

3. Digul heleşteului Suruceni 2 a fost privatizat ilegal de către SA „Pescăruș-Dănceni”, iar Agenția de Stat Relații Funciare și Cadastru i-a eliberat, cu încălcarea

legislației în vigoare, titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren, cu numere cadastrale 5530302990, 5530302991, 5530103372;

4. La 12.06.2006, SA „Pescăruș-Dănceni” și SRL „Victoriaș” au încheiat cu recredință un contract de vânzare-cumpărare a digului heleșteului Suruceni 2;

5. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09.06.2010, a fost anulată adeverința de privatizare nr. 13/02 din 12.10.2001, prin care au fost transmise în proprietatea privată a SA „Pescăruș-Dănceni” digul, canalele de scurgere a apelor revărsate, întărirea pantei la heleșteul Suruceni și digul heleșteului Suruceni nr. 2.

De drept, Primăria s. Suruceni a invocat art. 216, art. 220 Cod civil RM.

Pe parcursul examinării cauzei, prin încheierea Curții de Apel Economice din 03.03.2012, a fost admisă renunțarea la acțiune a reclamantului în partea pretențiilor de recunoaștere a nulității titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren, cu numere cadastrale 5530302990 și 5530302991, încetându-se procesul în privința acestor cerințe (f. d. 176 – 177).

În referință, SA „Pescăruș-Dănceni” și SRL „Victoriaș” au solicitat instanței să respingă acțiunea înaintată de partea adversă, avînd în vedere că Primăria s. Suruceni nu este titulara dreptului de proprietate asupra obiectivului acvatic Suruceni 2 și nici asupra terenurilor din fondul apelor atribuite în folosința SA „Pescăruș-Dănceni” și SRL „Victoriaș”, aceste bunuri aflîndu-se în proprietatea publică a statului, precum se confirmă prin decizia Consiliului Suruceni nr. 9 din 15.11.2001 (f. d. 45), cu privire la aprobarea materialelor de delimitare a terenurilor proprietate publică. În acest context, societățile pîrîte au precizat că terenurile respective aparținînd fondului apelor au fost transmise cu drept de folosință societății pe acțiuni „Pescăruș-Dănceni”, iar ulterior societății cu răspundere limitată „Victoriaș”, care în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 12.06.2006 a devenit proprietara digului heleșteului Suruceni nr. 2.

Mai mult decît atît, s-a invocat autoritatea de lucru judecat a hotărîrii Judecătoriei Economice de Circumscripție din 23.07.2009, menținute prin decizia Curții de Apel Economice din 29.06.2010 și decizia Curții Supreme de Justiție din 27.01.2011, or, prin aceste acte judecătorești a fost dispusă anularea contractului de arendă din 30.04.2001 3 încheiat între Primăria s. Suruceni și SRL „Iazul Boieresc”, precum și au fost revendicate din posesiunea SRL „Iazul Boieresc” terenul fondului apelor și digul heleșteului Suruceni nr. 2, cu obligarea ultimei și a Primăriei s. Suruceni de a nu crea obstacole în exercitarea dreptului de posesiune asupra bunurilor nominalizate de către SRL „Victoriaș”.

Totodată, societățile pîrîte au solicitat instanței să respingă acțiunea susținută de Primăria s. Suruceni, ca fiind depusă ulterior expirării termenului de prescripție extinctivă, situație în care anularea contractului de vânzare-cumpărare și a titlurilor de stat indicate în acțiune va încălca principiul securității raporturilor juridice într-un mod incompatibil cu art. 6 paragraf. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de asemenea, va constitui o ingerință neprevăzută de lege în dreptul de proprietate dobîndit de SRL „Victoriaș” și protejat prin art. 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției Europene (f. d. 27 - 30).

În referință, Agenția „Apele Moldovei” a apreciat cererea de chemare în judecată ca fiind una neîntemeiată și a solicitat respingerea acesteia, avînd în vedere că titlurile de stat de folosință separată a apelor nr. 01.117 și nr. 01.119 au fost eliberate de către Agenție pentru SA „Pescăruș-Dănceni” în conformitate cu prevederile art. 15 și art. 32 din Codul apelor, precizîndu-se în acest sens că titlul de stat de folosință separată a apelor nu atestă un drept de proprietate al beneficiarului, ci implică drepturi de exploatare a obiectivului acvatic cu respectarea anumitor obligațiuni (f. d. 130 – 131).

Prin hotărîrea Curții de Apel Economice din 03.03.2012, acțiunea Primăriei s. Suruceni a fost admisă integral, fiind dispusă anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 4159 din 12.06.2006, titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. 5530103372 și a titlurilor de stat de folosință separată a apelor nr. 01.117 și nr. 01.119. Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că faptele stabilite prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09.06.2010 sunt obligatorii și nu urmează a fi dovedite în pricina de față, în temeiul art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, astfel încît construcția hidrotehnică ce face obiectul contractului de vânzare-cumpărare încheiat între societățile pîrîte constituie proprietate publică a unității administrativ-teritoriale și a fost privatizată de către SA „Pescăruș-Dănceni” cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale și a Legii privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor. Prin urmare, în temeiul art. 220 Cod civil, instanța a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare din 12.06.2006, prin care SA „Pescăruș-Dănceni” a vîndut către SRL „Victoriaș” digul heleșteului Suruceni 2, deși nu deținea în mod valabil un drept de proprietate asupra acestui bun, precum și titlurile de stat eliberate în temeiul acestui contract.

Instanța de fond a respins argumentele pîrîtelor cu privire la buna-credință a cumpărătorului SRL „Victoriaș”, apreciind că ambele părți contractante cunoșteau natura 4 litigioasă a dreptului de proprietate, avînd în vedere acțiunile în revendicare deferite justiției la acel moment de către Primăria s. Suruceni.

La fel, nu au fost luate în considerație nici obiecțiile privind tardivitatea declarării acțiunii, Curtea de Apel Economică stabilind drept moment al nașterii dreptului la acțiune - data adoptării deciziei Curții Supreme de Justiție din 09.06.2010 (f. d. 179 - 183).

La 02.04.2012, SRL „Victoriaș” și SA „Pescăruș-Dănceni” au declarat recurs împotriva hotărîrii Curții de Apel Economice, solicitînd casarea acesteia și adoptarea unei hotărîri noi de respingere a acțiunii, susținînd că ambele societăți au acționat cu bună-credință, or, SA „Pescăruș-Dănceni” s-a conformat tuturor cerințelor stabilite de către autoritățile de stat în timpul privatizării, iar SRL „Victoriaș” a cumpărat bunul de la persoana ce-l deținea în proprietate. În același timp, recurenții au reiterat că acțiunea intentată de Primăria s. Suruceni este tardivă, fiind depusă peste aproape 5 ani de la încheierea tranzacției de vânzare-cumpărare (f. d. 190 – 196).

Subsecvent, la 03.04.2012, împotriva hotărîrii instanței de fond a declarat recurs și Agenția Relații Funciare și Cadastru, solicitînd casarea acesteia cu adoptarea unei hotărîri noi de respingere a acțiunii, ținînd cont de faptul că instanța de fond eronat a conchis că obiectivul acvatic litigios se află în proprietatea unității administrativ-teritoriale. Or, potrivit explicațiilor recurentului, bazinul acvatic disputat a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile, la 23.12.2005, în proprietatea publică a statului, iar titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 5530103372 a fost eliberat de Agenția Relații Funciare și Cadastru în temeiul Hotărîrii Guvernului nr. 745 din 03.11.1995, art. 20 din Codul funciar și deciziei Primăriei s. Suruceni din 06.02.1995 (f. d. 184 – 186).

La 10.04.2012, Agenția „Apele Moldovei” a declarat recurs împotriva hotărîrii Curții de Apel Economice din 03.03.2012, solicitînd casarea acestui act judecătoresc și pronunțarea unei hotărîri de respingere a pretențiilor în acțiune, avînd în vedere că acțiunea a fost depusă ulterior expirării termenului de prescripție extinctivă, iar titlurile de stat de folosință separată a apelor, nr. 01.117 și nr. 01.119, au fost eliberate pentru SA „Pescăruș-Dănceni” în conformitate cu prevederile art. 15 și art. 32 din Codul apelor, în vigoare la acel moment.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 iulie 2012, s-au admis recursurile declarate de SA „Pescăruș-Dănceni”, SRL „Victoriaș”, Agenția „Apele Moldovei” și Agenția Relații Funciare și Cadastru împotriva hotărârii Curții de Apel Economice din 03.03.2012. S-a casat hotărârea Curții de Apel Economice din 03.03.2012 cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care s-a respins acțiunea.

La 23 ianuarie 2015, Primăria satului Suruceni și Consiliul local Suruceni, raionul Ialoveni a înaintat cerere de revizuire a deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 iulie 2012, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei revizuite și rejudecarea pricinii de instanța de recurs, invocând ca temei de revizuire, lit. a) și b) a art. 449 CPC respectiv, - s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu pricina care se judecă și - i-au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii, care nu i-au fost și nu i-au putut fi cunoscute anterior.

Astfel, Primăria satului Suruceni și Consiliul local Suruceni, raionul Ialoveni au indicat că prin ordonanța privind începerea urmăririi penale din 21.10.2014, după verificarea în Arhiva raională Ialoveni a documentelor care au fost menționate în decizia revizuită, s-au constatat unele falsuri.

Susține revizuentul că prin ordonanța adoptată, s-a constatat comiterea de către persoanele publice a falsului în acte publice, manifestat prin falsificarea Procesului-verbal cu privire la delimitarea terenurilor proprietate publică din 05.07.2001 și a Deciziei Consiliului comunal al primăriei Suruceni nr. 9 din 15.11.2001.

La data de 13.02.2015, intimatul Agenția Relații Funciare și Cadastru a înaintat referință la cererea de revizuire a Primăriei satului Suruceni și Consiliului local Suruceni, raionul Ialoveni, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată și nefondată.

La 02.03.2015 și 03.03.2015, intimatul SA „Pescăruș-Dănceni” a înaintat referință și referință suplimentară la cererea de revizuire a Primăriei satului Suruceni și Consiliului local Suruceni, raionul Ialoveni, solicitând respingerea acesteia ca fiind inadmisibilă.

La 31.03.2015, intimatul SA „Pescăruș-Dănceni” a înaintat o altă referință la cererea de revizuire a Primăriei satului Suruceni și Consiliului local Suruceni, raionul Ialoveni, solicitând respingerea acesteia ca fiind inadmisibilă.

La data de 06.04.2015, Primăria satului Suruceni și Consiliul local Suruceni, raionul Ialoveni a înaintat o cerere de prezentarea a probelor prin care reiterează solicitările expuse în cererea de revizuire din 23.01.2015 prezentând și o copie a unei ordonanțe privind încetarea urmăririi penale din 12.03.2015, invocând anumite constatări din conținutul acesteia.

Examinând motivele invocate de revizuent, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că cererea depusă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, pornind de la următoarele.

În conformitate cu lit. a) alin. (1) art. 453 CPC al RM, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente, prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată.

Drept temeiuri pentru revizuirea unei hotărâri irevocabile, de către legislator sunt definite cele conținute în art. 449 CPC și ele sunt indicate exhaustiv.

Pornind de la aceste cerințe, Colegiul relevă că revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art. 449 CPC. În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanța de

fond, dat fiind că instanța de recurs verifică corectitudinea aplicării și interpretării de către prima instanță a normelor de drept material și procesual, în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului declarat. Or, nu poate fi revizuită o hotărîre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia s-a pronunțat instanța de fond, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

Din textul cererii de revizuire, înaintată la 23.01.2015, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit constată că revizuentul solicită revizuirea deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 iulie 2012 și temei de revizuire invocă lit. a) și b) art. 449 CPC.

Astfel, potrivit art. 449 lit. a) CPC, revizuirea se declară în cazul în care s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu pricina care se judecă.

În acest sens, Colegiul menționează că, pentru probarea acestui temei, forță probantă are doar sentința irevocabilă de condamnare, o condiție fiind ca însăși condamnarea să fie în legătură cu examinarea pricinii.

La caz, ordonanța privind începerea urmăririi penale din 21.10.2014 și ordonanța privind încetarea urmăririi penale din 12.03.2015, nu echivalează cu sentința de condamnare, indicată ca temei la art. 449 lit. a) CPC.

Or, definiția sentinței este expres stabilită de legiuitor și nu lasă loc de interpretări sau de extensii a sensului ei.

În sensul art. 6 CPP, actul procedural este definit drept document prin care se consemnează orice acțiune procesuală prevăzută de prezentul cod, și anume: ordonanță, proces-verbal, rechizitoriu, încheiere, sentință, decizie, hotărîre etc.

Însă, doar sub aspect procedural ordonanța echivalează cu sentința, pe cînd ca valoare juridică, aceste două acte sunt distincte.

Sentința este hotărîre prin care cauza penală se soluționează în fond de instanța de judecată (art. 6 pct. 28 și 42 CPP).

Prin urmare, în dispozițiile lit. a) art. 449 CPC, legiuitorul a indicat expres ca temei sentința penală irevocabilă și nu ordonanța sau un alt act procedural.

Potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, la examinarea cererii de revizuire, instanța se limitează doar la aprecierea admisibilității temeiurilor de revizuire invocate.

La caz, revizuentul nu a probat nici într-un fel prezența acestui temei de revizuire.

Astfel, Colegiul constată că revizuentul nu a prezentat alte înscrisuri care să corespundă caracteristicilor cerute de norma de drept indicată.

Din textul cererii de revizuire, înaintate la 23.01.2015, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit constată că revizuentul solicită revizuirea deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 iulie 2012 invocînd ca temei de revizuire și lit. b) a art. 449 CPC.

Drept circumstanțe noi revizuentul a invocat Raportul de constatare tehnico științifică, efectuat de către Centrul de Expertize Independente nr. 770 din 23 octombrie 2014 care a stabilit falsificarea Procesului-verbal cu privire la delimitarea terenurilor proprietate publică din 05.07.2001 și a Deciziei Consiliului comunal al primăriei Suruceni nr. 9 din 15.11.2001.

Astfel, potrivit art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Colegiul reține că, pentru a redeschide procesul pe temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) CPC, este important ca circumstanțele sau faptele date, existente obiectiv pînă la data

pronunțării hotărârii, să fie confirmate în fața instanței prin prezentarea unor probe concludente.

Legea, art. 449 lit. b) CPC, vorbește despre circumstanțe (fapte) necunoscute anterior petiționarului, dar întrucât examinarea fondului cauzei prezumă că instanța a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, este evident că o condiție esențială pentru admiterea revizuirii este că și instanței nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute aceste circumstanțe (fapte). Pentru acest motiv de revizuire esențial este ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire. Mai mult, revizuentul trebuie să demonstreze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Astfel, ca o condiție esențială de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele (faptele) să fi existat obiectiv pînă la data pronunțării hotărârii, ele urmînd a fi diferențiate de faptele noi apărute după pronunțarea hotărârii. Faptele noi apărute după darea hotărârii pot servi temei de adresare cu o nouă acțiune în judecată, dar nu ca temei de revizuire.

Circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci cînd sînt determinante pentru judecarea justă a cauzei, or aceste noi circumstanțe conduc după sine la apariția, modificarea sau încetarea raporturilor juridice dintre părțile în litigiu și deci sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

În același timp, revizuentul trebuie să probeze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii. Or, lipsa acestui suport probatoriu, ca element obligator al temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) CPC, decade sau lipsește revizuentul de posibilitatea invocării unui atare temei.

La caz, revizuentul nu a probat nici într-un fel prezența acestui temei de revizuire.

Or, circumstanțele pe care le-a invocat revizuentul ca fiind noi, respectiv Raportul de constatare tehnico științifică, efectuat de către Centrul de Expertize Independente nr. 770 din 23 octombrie 2014, nu corespunde principiilor independenței și imparțialității, nu constituie temei de declarare a revizuirii, prevăzut la lit. b) art. 449 CPC, deoarece nu întrunește condițiile impuse de legiuitor pentru admiterea lui.

Respectiv, invocarea ca circumstanță nouă a Raportului de constatare tehnico științifică, efectuat de către Centrul de Expertize Independente nr. 770 din 23 octombrie 2014 prin care a fost constatate unele falsuri în actele publice, nu se încadrează în temeiul invocat, deoarece presupune un fapt nou apărut după pronunțarea hotărârii.

În această ordine de idei, Colegiul reiterează că faptele noi apărute după darea hotărârii pot servi temei de adresare cu o nouă acțiune în judecată, dar nu ca temei de revizuire.

Astfel, Colegiul constată că revizuentul nu a prezentat alte înscrisuri care să corespundă caracteristicilor cerute de norma de drept indicată.

În consecință, sub aspectul analizat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că circumstanțele invocate de revizuent drept temei de revizuire, nu se încadrează în cele exhaustiv prevăzute la art. 449 CPC.

Prin cererea – obiectul prezentei ședințe, revizuentul nu a prezentat nici unul din temeiurile conținute în norma indicată.

Colegiul reiterează că, posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată în lumina Preambulului Convenției, care declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*Brumărescu v. Romania, Roșca v. Moldova*).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata* (ibid., § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărîrilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărîri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Roșca v. Moldova*, citată mai sus, § 25, *Popov nr. 2 vs. Moldova*). Din considerentele menționate Colegiu consideră că prezenta cerere de revizuire nu poate fi admisă.

Astfel, Colegiul conchide că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, or retractarea neîntemeiată a unei hotărîri judecătorești irevocabile produce efecte grave pentru părți, întrucît se încalcă principiul stabilității raporturilor juridice, fiindcă unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul stabilității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea (art. 449 CPC) admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

În baza celor expuse și în conformitate cu art. 449, 451-453 din Codul de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de Primăria satului Suruceni și Consiliul local Suruceni, raionul Ialoveni împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 iulie 2012, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Primăriei satului Suruceni și Consiliului local Suruceni împotriva SA „Pescăruș-Dănceni”, SRL „Victoriaș”, intervenienți accesorii – Agenția „Apele Moldovei” și Agenția Relații Funciare și Cadastru, cu privire la declararea nulității titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, a titlurilor de stat de folosință separată a apelor și a contractului de vânzare-cumpărare din 12.06.2006, încheiat între SA „Pescăruș-Dănceni” și SRL „Victoriaș”.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea